

Nỗi Niềm

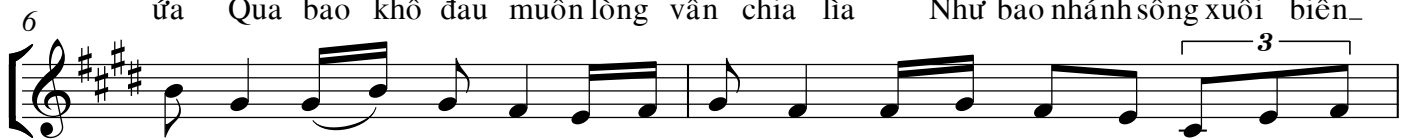
phạm đình đức

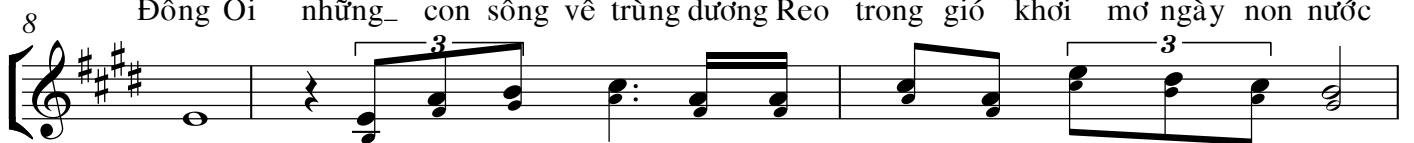
Như nai khát khao mong dòng_ suối Như chiêm ước mơ nơi thảo_
Dâng bao nỗi ưu tư về_ Chúa Dâng bao trẻ bơ vơ lạc_
Dâng non nước đa đoan về_ Chúa Dâng lên những ly tan lệ_

nguyên Như bao cánh chim khi chiều xuống gọi bầu Con luôn vẫn trông mong lay_
bước Giơ tay cúi xin khi lòng đói bên đường Dâng bao kẻ cô đơn già_
ứa Qua bao khổ đau muôn lòng vẫn chia lìa Như bao nhánh sông xuôi biển_

Chúa Như linh_ canh mong trời mau sáng Trong đêm thế gian sao trời soi lẻ
yếu Qua tháng_ năm chưa một ngày vui Chân lê bước trong gian trần lay lắt
Đông Ôi những_ con sông về trùng dương Reo trong gió khơi mơ ngày non nước

loi Từng đêm thao thức ngọn đèn khuya vàng cháy nỗi tâm tư
trôi Cùng như kiếp sống mà vì sao chìm đắm giữa đọa đầy
vui Niềm tin thấp sáng vào lòng Chúa rộng xót thương dân Ngài

Vào đêm sao vắng bầu trời như chìm đắm giữa bơ vơ_ Bao nhiêu
Vòng tay nhỏ bé người làm sao mà sốt nổi đắng cay_ Xin dâng
Cầu xin hiệp nhất từ ngàn năm tình Chúa vẫn yêu người_ Dâng lên

ngày buồn vui trần gian ấy Vẫn chưa đây lòng con Ngài biết đấy Xin cho
Ngài cả bao niềm thao thức Những nỗi lòng hồn con hằng ray rức Xin thương
Ngài hồn con niềm tin ấy Với mơ mộng một mai ngày vui tới Sau đêm

con đi giữa thế gian này Trên lối đời luôn có Chúa hôm mai_
cho bao kiếp sống long đong Như Chúa từng thương xót kẻ trông mong_
đen trên đất nước quê hương Sẽ chiếu ngời bình minh của yêu thương_